

کنگره بین المللی مهندسی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری در آسیا

ژاپن - توکیو

سال ۱۳۹۹

ارتقای اکوسیستم و سلامت انسانها در مناطق شهری با استفاده از تأسیسات زیربنایی سبز

نویسنده: نسرين دنیافر کارشناس ارشد طراحی شهری، آراز تجلی نوبری دانشجوی کارشناسی ریاضیات

نسرين دنیافر مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای استان آذربایجانشرقی Nasrin.Yonya@gmail.com

آراز تجلی نوبری دانشجوی کارشناسی ریاضیات araz.t.nobari@gmail.com

چکیده:

اروپا یک قاره کاملاً شهرنشین شده می باشد. ضرر و زیان حاصل از آن و تجزیه و متلاشی شدن فضای سبز شهری و برون شهری می توانند تأثیر نامطلوبی بر اکوسیستم ها و نیز سلامت انسان ها و رفاه و سلامت آن ها بگذارند. هدف از این مقاله، تدوین یک چارچوب ذهنی و ادراکی از روابط بین فضای سبز شهری و اکوسیستم و سلامت انسان ها می باشد. از طریق بررسی مقالات چند رشته ای، مفاهیم تأسیسات زیربنایی سبز، سلامت اکوسیستم و سلامت انسان ها و سعادت و رفاه مورد بحث قرار می گیرد. مشارکت های احتمالی سیستم های فضای سبز شهری و برون شهری یا تأسیسات زیر بنایی سبز بر روی اکوسیستم و سلامت انسان ها بطور جدی مورد بررسی قرار می گیرند. در پایان، بر مبنای تلفیق مقاله، یک چارچوب ادراکی ارائه می شود. چارچوب ادراکی پیشنهاد شده تأکید دارد بر بسیاری از عوامل پویا و دینامیک و روابط پیچیده آن ها که بر سلامتی اکوسیستم و سلامتی انسان ها در مناطق شهری تأثیر می گذارند. این چارچوب مضمونی را تشکیل می دهد که در داخل آن تحقیق موجود و جدید می توانند جای بگیرند. به این روش، آن مبنایی را برای یک دستورالعمل تحقیق چند رشته ای جدید ایجاد می کند.

واژگان اصلی: سلامتی عمومی؛ رفاه و سعادت انسان ها؛ تأسیسات زیربنایی سبز؛ اکوسیستم شهری؛ سلامتی اکوسیستم.

مقدمه:

سازمان ملل (۲۰۰۱) ارزیابی کرد که میزان شهرنشینی در اروپا تا سال ۲۰۱۵ در مقایسه با ۷۵٪ در سال ۲۰۰۰، تقریباً تا ۸۰٪ افزایش خواهد یافت. رشد شهرها، به دلیل تغییر یافتن شهرها و نواحی بیرون از شهر، نشانگر چالش های متعدد برای حفظ و نگهداری فضای سبز شهری و در نتیجه سلامت انسان ها و سعادت و رفاه آنها می باشد. پیوند بین موقعیت اجتماعی- اقتصادی یک فرد با سلامتی اش محرز و مسلم است. بعلاوه، بررسی بیماری های واگیردار، شواهدی را در مورد رابطه مثبت بین طول عمر و دسترسی به فضای سبز و بین فضای سبز و سلامتی خودسنجی ارائه کرده اند. سازمان بهداشت جهانی سلامتی انسان را به صورت " یک وضعیت سعادت و رفاه اجتماعی، ذهنی و جسمی کامل و نه صرفاً نبود بیماری یا ضعف و ناتوانی " تعریف می کند (WHO، ۱۹۴۸). مفهوم سلامتی مجموعه گسترده ای از عوامل مرتبط می باشد که بایستی شامل عوامل بیولوژیکی، روانشناختی و اجتماعی باشد. سلامت اکوسیستم در کل به صورت وقوع عملکردها و فرآیندهای اکوسیستم طبیعی تعریف می شود. یک اکوسیستم سالم به عنوان اکوسیستمی که رها از فشار و رنج و تجزیه و فروپاشی تصور می شود و در طول زمان سازمان و استقلال خود را حفظ می کند و نسبت به استرس انعطاف پذیر می باشد. برخی از نویسندگان خاطر نشان کرده اند که تعریف سلامت اکوسیستم وابسته است به